EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.7.2024
COM(2024) 324 final

2024/0188 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Somalia

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med artikel 25a.2 i viseringskodexen[1] ska kommissionen regelbundet bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande och rapportera till rådet minst en gång om året.

Utifrån dessa bedömningar och med beaktande av de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att förbättra graden av samarbete i fråga om återtagande och unionens allmänna förbindelser med tredjelandet i fråga kan kommissionen komma fram till att det berörda tredjelandet inte samarbetar tillräckligt och att åtgärder därför krävs. Om så är fallet ska kommissionen, i enlighet med artikel 25a.5 a i viseringskodexen, lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut om att tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen på medborgare i det tredjelandet. Kommissionen ska hela tiden fortsätta sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet.

• Somalia

Somalias samarbetsvilja när det gäller att återta sina medborgare som vistas olagligt på EU-medlemsstaternas territorium är fortfarande otillräcklig, enligt medlemsstaternas rapporter, vilket bekräftas av den låga andelen återvändande (dvs. antalet verkställda återvändanden jämfört med antalet återvändandebeslut som utfärdats till tredjelandets medborgare[2], vilket var 4 % år 2023) och av den minskande andelen utfärdade resehandlingar (dvs. antalet resehandlingar som utfärdats av tredjeländer jämfört med antalet ansökningar om återtagande som lämnats in av medlemsstaterna).

Nästan alla medlemsstater har ihållande svårigheter att upprätta en meningsfull dialog och kontakt om återtagande med Somalia, särskilt när det gäller påtvingade återvändanden.

Inom ramen för kommissionens kontinuerliga bedömningar på grundval av data och information från medlemsstaterna, diskussioner i relevanta möten i rådets arbetsgrupper och expertgrupper samt från unionens institutioner, organ och byråer har medlemsstaterna rapporterat ett antal problem som försvårar de olika stegen i återtagandeprocessen, alltifrån identifieringen av somaliska medborgare till utfärdandet av provisoriska resehandlingar och organisationen av återvändandeinsatser. De mycket sena eller helt uteblivna svaren från Somalia på medlemsstaternas ansökningar om återtagande gör identifieringsprocessen mycket besvärlig, vilket innebär att den mycket sällan leder till att resehandlingar utfärdas eller att återvändandeinsatser organiseras. År 2023 gjorde medlemsstaterna få försök till återvändandeinsatser på grund av Somalias bristande samarbetsvilja under hela processen.

Som en uppföljning till de tidigare bedömningarna enligt artikel 25a i viseringskodexen har EU försökt stärka kontakterna med Somalia för att överbrygga hindren i samarbetet kring återtagande. EU har upprepade gånger framfört behovet av att förbättra samarbetet kring återtagande till de berörda myndigheterna, såväl muntligen som skriftligen samt på politisk

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

[2] Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.

och teknisk nivå i både Bryssel och Mogadishu. Dessa kontakter har dock inte lett till den nödvändiga förbättringen av samarbetet.

På grundval av ovanstående och bristen på förbättringar trots de åtgärder som EU och medlemsstaterna hittills har vidtagit för att förbättra återtagandesamarbetet, och med beaktande av EU:s allmänna förbindelser med Somalia, anses Somalias samarbete med EU i fråga om återtagande inte vara tillräckligt utan ytterligare åtgärder behövs.

- **Unionens allmänna förbindelser med Somalia**

Somalia är en viktig partner för EU på Afrikas horn. EU:s integrerade partnerskap med Somalia ingår i EU:s strategi för Afrikas horn[3], som bygger på social och mänsklig utveckling, handel, regional integration, fred och säkerhet. I Somalia finns enligt UNHCR 30 000 flyktingar och nästan 3 miljoner internflyktingar.

EU har gjort stora och omfattande investeringar i Somalias stabilitet med mer än 3,5 miljarder euro i stöd för perioden 2014–2022. Regeringen godtog i maj 2023 en gemensam operativ färdplan[4], som fastställer de prioriterade områdena och utgör grunden för samarbetet mellan Somalia och EU. Den består av tre pelare: inkluderande politik och demokratisering, säkerhet och stabilisering samt socioekonomisk tillväxt.

Budgetstödprogrammet *Somalia State and Resilience Building Contract* (SRBC) spelade en avgörande roll för att Somalia skulle kunna slutföra processen för kraftigt skuldtyngda fattiga länder (*Heavily Indebted Poor Countries*, HIPC) i december 2023 genom att genomföra viktiga reformer, såsom förbättrad förvaltning av likvida medel, förvaltning av offentliga finanser och modernisering av tull- och skatteförvaltningen, och genom att underlätta regleringen av Somalias utestående skulder till internationella finansieringsinstitutioner.

Landet har tull- och kvotfritt tillträde till den europeiska marknaden inom ramen för ”Allt utom vapen”-systemet[5].

Det fleråriga vägledande programmet för Somalia inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete[6] för perioden 2021–2024 uppgår till 257 miljoner euro. Det är avsett att sättas in mot de bakomliggande orsakerna till instabilitet och bräcklighet och främja statsbyggande processer, stödja en inkluderande och hållbar ekonomisk utveckling och mildra naturkatastrofers och tvångsfördrivningars effekter för de mest utsatta grupperna.

Somalia är medlem av den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten och ersätter för närvarande Sudan i Khartoumprocessens styrkommitté. Den 6 juni 2023 valdes Somalia till icke-permanent medlem i FN:s säkerhetsråd för perioden 2025–2026.

- **Viseringsåtgärderna**

Åtgärdernas omfattning

Rådets genomförandebeslut bör tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på somaliska medborgare. Upphävandet bör dock inte gälla

---

3 Afrikas horn:en geostrategisk prioritering för EU – Rådets slutsatser.

4 Prioriteringar för samarbetet mellan EU och Somalia (gemensam operativ färdplan), maj 2023.

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008.

6 Flerårigt vägledande program (2021–2027), Förbundsrepubliken Somalia.

somaliska familjemedlemmar till (rörliga) EU-medborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG[7] eller somaliska familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och det berörda tredjelandet, å andra sidan. På samma sätt bör upphävandet inte gälla familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet, förutsatt att familjemedlemmarna har rätt att lämna in en viseringsansökan enligt utträdesavtalet för att ansluta sig till sin familjemedlem i värdstaten enligt utträdesavtalet.

Ingen medlemsstat är närvarande eller representerad i Somalia för utfärdande av viseringar. Det är för närvarande sex medlemsstater som inte erkänner några resehandlingar som utfärdats av Somalia, medan sju andra endast erkänner diplomatpass eller tjänstepass. En visering kan inte påföras icke-erkända pass för resor till de berörda medlemsstaterna. Om en medlemsstat påför en somalisk resehandling som den erkänner en visering så är den viseringen endast giltig för de medlemsstater som erkänner resehandlingen och inte för hela Schengenområdet. Somaliska medborgare som innehar icke-erkända resehandlingar måste därför skaffa sig resehandlingar som utfärdats av ett annat land om de planerar att resa till en eller flera medlemsstater som inte erkänner deras resehandling. Medlemsstater som inte erkänner resehandlingen kan också påföra en visering med territoriellt begränsad giltighet på ett separat blad, men den lösningen används sällan i praktiken eftersom det vanligen anses att viseringsansökningar som grundar sig på icke-erkända resehandlingar inte kan tas upp till prövning, såvida det inte föreligger exceptionella omständigheter som motiverar resan (t.ex. humanitära skäl).

År 2022 lämnade somaliska medborgare in 1 600 viseringsansökningar jämfört med 2 600 år 2023, vilket ledde till att 1 000 respektive 1 600 viseringar utfärdades under de två åren.

Viseringsåtgärdernas innehåll

Somalias underlåtenhet att samarbeta tillräckligt kring återtagande motiverar ett tillfälligt upphävande av alla de artiklar som anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen, dvs. tillfälligt upphävande av möjligheten att göra undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska ges in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningsperiod på 15 kalenderdagar som anges i artikel 23.1 (vilket följaktligen även utesluter tillämpningen av den regel som tillåter en förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgift för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

Tillämpningsperiod för viseringsåtgärderna

I viseringskodexen föreskrivs att viseringsåtgärderna ska tillämpas tillfälligt, men det finns ingen skyldighet att ange någon specifik tillämpningsperiod för dessa åtgärder i

[7] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

genomförandebeslutet. I enlighet med artikel 25a.6 i viseringskodexen bör kommissionen dock fortlöpande utvärdera framstegen i samarbetet kring återtagande på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2 i viseringskodexen, bland annat när det gäller stödet till identifieringen av personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärdandet av resehandlingar inom rimlig tid och organiserandet av återvändandeinsatser. Kommissionen kommer att rapportera om betydande och varaktiga förbättringar kan skönjas i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande varpå den, med beaktande även av unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, får lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra genomförandebeslutet. Om däremot viseringsåtgärderna i enlighet med genomförandebeslutet har visat sig vara ineffektiva bör den andra etappen av mekanismen utlösas, enligt artikel 25a.5 b i viseringskodexen.

I enlighet med artikel 25a.7 i viseringskodexen kommer kommissionen senast sex månader efter det att genomförandebeslutet har trätt i kraft att rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller det berörda tredjelandets samarbete kring återtagande.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det föreslagna beslutet är förenligt med viseringskodexen som fastställer den gemensamma viseringspolitikens harmoniserade regler om förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU förespråkar en helhetssyn på migration och tvångsförflyttning, på grundval av delade värden och gemensamt ansvar, som säkerställer respekt för alla grundläggande rättigheter och skyldigheter i linje med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Migrations- och asylpakten som antogs i maj 2024 speglar en helhetssyn som syftar till att stärka och integrera viktig EU-politik för migration, asyl, gränsförvaltning och integration. En av pelarna i pakten är att integrera migration i internationella partnerskap för att förhindra irreguljära avresor, bekämpa smuggling av migranter, samarbeta om återtagande och främja lagliga migrationsvägar.

Samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är en viktig del av denna politik. För att stärka sådana övergripande partnerskap och säkerställa att tredjeländer samarbetar fullständigt har Europeiska rådet uppmanat EU att mobilisera alla verktyg som finns tillgängliga, inbegripet åtgärder rörande utvecklingssamarbete, handel och visering[8].

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), artikel 25a.5 a.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

[8] EUCO 22/21, punkt 17.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna, vars syfte är att förbättra samarbetet med Somalia i fråga om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, står i proportion till det eftersträvade målet. Åtgärderna påverkar inte sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas visering i sig, men omfattar vissa aspekter av förfarandet för att utfärda viseringen. Dessutom är vissa kategorier av personer undantagna från tillämpningsområdet för detta beslut.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna åtgärderna påverkar inte möjligheten att ansöka om och beviljas en visering och respekterar de sökandes alla grundläggande rättigheter, särskilt respekten för familjelivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I *artikel 1* definieras det föreslagna genomförandebeslutets tillämpningsområde.

I punkterna 1 och 2 anges att det endast är tillämpligt på somaliska medborgare som omfattas av viseringskravet, och inte på personer som är undantagna på grundval av artikel 4 eller 6 i förordning (EU) 2018/1806.

I punkt 3 anges ett undantag från det föreslagna beslutets tillämpningsområde för viseringssökande som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och det berörda tredjelandet, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas. Familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet undantas också från det föreslagna beslutets tillämpningsområde, förutsatt att familjemedlemmarna har rätt att lämna in en viseringsansökan enligt utträdesavtalet för att ansluta sig till sin familjemedlem i värdstaten.

I punkt 4 anges att det föreslagna beslutet inte påverkar medlemsstaternas internationella förpliktelser.

I *artikel 2* anges att tillämpningen av följande bestämmelser i viseringskodexen tillfälligt ska upphävas för somaliska medborgare som omfattas av det föreslagna beslutet:

- Möjligheten för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på att lägga fram en fullständig uppsättning styrkande handlingar. Detta innebär att alla sökande vid varje ansökan måste lämna in en fullständig uppsättning styrkande handlingar som visar att den sökande uppfyller inresevillkoren i kodexen om Schengengränserna.
- Möjligheten för medlemsstaterna att avstå från att ta ut viseringsavgiften för innehavare av diplomat- och tjänstepass. Standardviseringsavgiften på 90 EUR kommer att tillämpas för denna kategori av sökande.
- Den normala handläggningstiden på 15 dagar för att fatta beslut om en ansökan. Detta innebär att medlemsstaterna kommer att ha 45 dagar på sig att fatta beslut om ansökningar.
- Reglerna för utfärdande av viseringar för flera inresor. Detta innebär i princip att endast viseringar för en inresa kommer att utfärdas.

I *artikel 3* anges att åtgärderna träder i kraft samma dag som beslutet delges medlemsstaterna.

Artikel 4 innehåller en förteckning över det föreslagna beslutets adressater, dvs. de berörda medlemsstaterna.

2024/0188 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Somalia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)[9], särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Samarbetet kring återtagande med Somalia har bedömts vara otillräckligt i enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009. Det krävs betydande förbättringar av samarbetet i alla steg i återtagandeprocessen, bland annat för att säkerställa att Somalia effektivt samarbetar på ett förutsägbart sätt och inom överenskomna tidsramar när det gäller identifiering, utfärdande av provisoriska resehandlingar och återvändandeinsatser, för både påtvingade och frivilliga återvändanden.

(2) Med väldigt få undantag har medlemsstaterna ihållande utmaningar på grund av bristen på såväl tydliga samarbetspartner som svar på framställningar om återtagande och utfärdande av provisoriska resehandlingar, särskilt när det gäller påtvingade återvändanden.

(3) Med tanke på de ansträngningar som kommissionen har gjort hittills för att förbättra samarbetet, och med hänsyn till unionens allmänna förbindelser med Somalia, är Somalias samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte tillräckligt och åtgärder behöver därför vidtas.

(4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för somaliska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806[10]. Detta bör uppmuntra Somalia att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet i återtagandefrågor.

(5) De bestämmelser som tillfälligt upphävs bör vara de som avses i artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009, nämligen tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna

[9] EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (kodifiering) (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

(6) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av direktiv 2004/38/EG, som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således inte tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, eller på familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas. Detsamma gäller familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen[11] (*utträdesavtalet*), förutsatt att familjemedlemmen har rätt att ansluta sig till den person som omfattas av utträdesavtalet i värdstaten och ansöker om visering för detta ändamål.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet i egenskap av värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland. Det tillfälliga upphävandet bör därför inte tillämpas på somaliska medborgare som ansöker om visering i den mån det är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina skyldigheter som värdländer för sådana organisationer eller konferenser.

(8) Detta beslut bör inte påverka sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas viseringar med full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(9) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket, ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(10) Detta beslut utgör inte en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG[12]. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(11) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av

---

[11] Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

[12] Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

Schengenregelverket[13], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG[14].

(12) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[15], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG[16].

(13) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[17], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU[18].

(14) När det gäller Cypern utgör detta beslut en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut är tillämpligt på somaliska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.

2. Detta beslut är inte tillämpligt på somaliska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4.2 i förordning (EU) 2018/1806 eller för vilka medlemsstaterna har föreskrivit undantag från viseringskravet i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.

3. Detta beslut är inte tillämpligt på somaliska medborgare som är

---

13 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

14 Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

15 EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

16 Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

17 EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

18 Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

(a) familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG när de följer med eller ansluter sig till unionsmedborgaren, eller

(b) familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och ett tredjeland, eller

(c) familjemedlemmar till en brittisk medborgare som omfattas av utträdesavtalet, förutsatt att familjemedlemmarna har rätt att ansluta sig till den person som omfattas av utträdesavtalet i värdstaten och ansöker om visering för detta ändamål.

4. Detta beslut ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, närmare bestämt

(a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,

(b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna eller av andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,

(c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,

(d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfördraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

Artikel 2

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas:

a) Artikel 14.6.

b) Artikel 16.5 b.

c) Artikel 23.1.

d) Artikel 24.2 och 24.2c.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande